

EVROPSKA UNIJA

EVROPSKI PARLAMENT

SVET

**Bruselj, 19. marec 2019
(OR. en)**

**2018/0076 (COD)
LEX 1879**

**PE-CONS 91/1/18
REV 1**

**EF 348
ECOFIN 1239
CONSOM 370
IA 430
CODEC 2417**

**UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA O SPREMEMBI UREDBE (ES) ŠT.
924/2009 GLEDE NEKATERIH NADOMESTIL ZA ČEZMEJNA PLAČILA V UNIJI IN
NADOMESTIL ZA PRETVORBO VALUT**

UREDBA (EU) 2019/...
EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 19. marca 2019

o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009
glede nekaterih nadomestil za čezmejna plačila v Uniji
in nadomestil za pretvorbo valut

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke¹,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora²,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom³,

¹ UL C 382, 23.10.2018, str. 7.

² UL C 367, 10.10.2018, str. 28.

³ Stališče Evropskega parlamenta z dne 14. februarja 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 4. marca 2019.

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Od sprejetja uredb (ES) št. 2560/2001¹ in (ES) št. 924/2009² Evropskega parlamenta in Sveta so se nadomestila za čezmejna plačila v eurih med državami članicami euroobmočja močno znižala na stopnje, ki so v veliki večini primerov zanemarljive.
- (2) Čezmejna plačila v eurih iz držav članic zunaj euroobmočja predstavljajo približno 80 % vseh čezmejnih plačil iz držav članic zunaj euroobmočja. Nadomestila za taka čezmejna plačila so v večini držav članic zunaj euroobmočja še vedno pretirano visoka, čeprav imajo ponudniki plačilnih storitev, ki se nahajajo v državah članicah zunaj euroobmočja, dostop do istih učinkovitih infrastruktur kot ponudniki plačilnih storitev, ki se nahajajo v euroobmočju, in bi lahko te transakcije obdelali po zelo nizkih cenah.

¹ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 2560/2001 z dne 19. decembra 2001 o čezmejnih plačilih v eurih (UL L 344, 28.12.2001, str. 13).

² Uredba (ES) št. 924/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o čezmejnih plačilih v Skupnosti in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2560/2001 (UL L 266, 9.10.2009, str. 11).

- (3) Visoka nadomestila za čezmejna plačila ostajajo ovira za popolno vključitev podjetij in državljanov iz držav članic zunaj euroobmočja na notranji trg, kar vpliva na njihovo konkurenčnost. Z visokimi nadomestili se namreč ohranjata dve kategoriji uporabnikov plačilnih storitev v Uniji: uporabniki plačilnih storitev, ki so deležni koristi enotnega območja plačil v evrih (SEPA), in uporabniki plačilnih storitev, ki za svoja čezmejna plačila v evrih plačujejo visoke stroške.
- (4) Da se olajša delovanje notranjega trga in odpravijo neenakosti med uporabniki plačilnih storitev v državah članicah euroobmočja in državah članicah zunaj euroobmočja v zvezi s čezmejnimi plačili v evrih, je treba zagotoviti, da bodo nadomestila za čezmejna plačila v evrih v Uniji usklajena z nadomestili za ustrezna nacionalna plačila, ki se izvedejo v nacionalni valuti države članice, v kateri se nahaja ponudnik plačilnih storitev uporabnika plačilnih storitev. Šteje se, da se ponudnik plačilnih storitev nahaja v državi članici, v kateri opravlja storitve za uporabnika plačilnih storitev.

- (5) Nadomestila za pretvorbe valut predstavljajo precejšen del stroškov čezmejnih plačil, kadar se v državi članici plačnika in državi članici prejemnika plačila uporabljata različni valuti. V skladu s členom 45 Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta¹ morajo biti nadomestila in uporabljeni menjalni tečaj pregledni, člen 52(3) navedene direktive določa zahteve glede informacij v zvezi s plačilnimi transakcijami, zajetimi v okvirni pogodbi, člen 59(2) navedene direktive pa določa zahteve glede informacij za pogodbene stranke, ki ponujajo storitve pretvorbe valut na bankomatu ali prodajnem mestu. S temi zahtevami po informacijah pa ni bila dosežena zadostna raven preglednosti in primerljivosti nadomestil za pretvorbo valut v primerih, ko se na bankomatu ali prodajnem mestu ponujajo alternativne možnosti za pretvorbo valut. To pomanjkanje preglednosti in primerljivosti onemogoča konkurenco, s katero bi se nadomestila za pretvorbo valut znižala, in povečuje tveganje, da bodo plačniki izbrali drage možnosti pretvorbe valut. Zato je treba uvesti dodatne ukrepe za zaščito potrošnikov pred pretiranimi nadomestili za storitve pretvorbe valut in za zagotovitev, da bodo potrošniki dobili informacije, ki jih potrebujejo, da bi izbrali najboljšo možnost pretvorbe valut.

¹ Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35).

- (6) Da bi zagotovili, da udeleženci na trgu ne bi bili prisiljeni v nesorazmerne naložbe za prilagoditev svoje plačilne infrastrukture, opreme in postopkov za večjo preglednost, bi morali biti ukrepi, ki jih je treba izvajati, ustrezni, primerni in stroškovno učinkoviti. Hkrati bi morale zagotovljene informacije v primerih, ko ima plačnik na bankomatu ali prodajnem mestu na voljo več različnih možnosti pretvorbe valut, omogočati primerjavo, da se plačniku omogoči informirana izbira.
- (7) Da bi dosegli primerljivost, bi bilo treba nadomestila za pretvorbo valut pri vseh kartičnih plačilih izraziti na enak način, in sicer kot odstotne pribitke na zadnji razpoložljivi devizni tečaj eura, ki ga izda Evropska centralna banka (ECB). V primeru pretvorbe med dvema valutama, ki nista euro, bo pribitek morda moral temeljiti na obrestni meri, izpeljani iz dveh obrestnih mer ECB.

- (8) V skladu s splošnimi zahtevami glede informacij o nadomestilih za pretvorbo valut iz Direktive (EU) 2015/2366 morajo ponudniki storitev pretvorbe valut še pred odreditvijo plačilne transakcije razkriti informacije o svojih nadomestilih za pretvorbo valut. Pogodbene stranke, ki ponujajo storitve pretvorbe valut na bankomatu ali prodajnem mestu, bi morali na jasen in dostopen način zagotoviti informacije o svojih nadomestilih za te storitve, na primer tako, da jih prikažejo na okencu ali digitalno na terminalu, pri internetnih nakupih pa na zaslonu. Poleg informacij iz člena 59(2) Direktive (EU) 2015/2366 bi morale te pogodbene stranke pred odreditvijo plačila predložiti jasne informacije o znesku, ki se plača prejemniku plačila v valuti, ki jo ta uporablja, in skupnem znesku, ki ga mora plačati plačnik v valuti plačnikovega računa. Znesek, ki ga je treba plačati v valuti, ki jo uporablja prejemnik plačila, bi moral izkazovati ceno kupljenega blaga in storitev in bi lahko bil prikazan pred plačilom in ne na plačilnem terminalu. Valuta, ki jo uporablja prejemnik plačila, je načeloma lokalna valuta, vendar je to v skladu z načelom svobode sklepanja pogodb v nekaterih primerih lahko druga valuta Unije. Skupni znesek, ki ga plača plačnik v valuti plačnikovega računa, bi moral biti sestavljen iz cene blaga ali storitev in nadomestila za pretvorbo valut. Poleg tega bi bilo treba oba zneska dokumentirati na potrdilu ali na drugem trajnem nosilcu podatkov.

- (9) V zvezi s členom 59(2) Direktive (EU) 2015/2366 bi moral plačnik, kadar se storitev pretvorbe valut ponudi na bankomatu ali prodajnem mestu, imeti možnost, da to storitev zavrne in plača v valuti, ki jo uporablja prejemnik plačila.
- (10) Da bi se plačnikom omogočila primerjava med nadomestili za različne možnosti za pretvorbo valut na bankomatu ali prodajnem mestu, bi morali ponudniki plačilnih storitev plačnika v pogoje okvirne pogodbe vključiti povsem primerljive informacije o veljavnih nadomestilih za pretvorbo valut, pa tudi zagotoviti, da bi bile te informacije na lahko razumljiv in dostopen način javne na splošno razpoložljivi in zlahka dostopni elektronski platformi, zlasti na spletnih mestih njihovih strank, na spletnih mestih bančništva na domu in na aplikacijah za mobilno bančništvo. To bi omogočilo razvoj spletnih mest za primerjavo, ki bi potrošnikom olajšala primerjavo cen pri potovanju ali nakupovanju v tujini. Poleg tega bi morali ponudniki plačilnih storitev opozarjati plačnike na veljavna nadomestila za pretvorbe valut, ki se uporabljajo pri kartičnem plačilu v drugi valuti, prek splošno razpoložljivih in lahko dostopnih elektronskih komunikacijskih kanalov, kot so sporočila SMS, elektronska pošta ali obvestila prek plačnikove aplikacije za mobilno bančništvo. Ponudniki plačilnih storitev bi se morali z uporabniki plačilnih storitev dogovoriti, prek katerega elektronskega komunikacijskega kanala jim bodo zagotavljali informacije o nadomestilih za pretvorbo valut, pri čemer bi morali upoštevati, kako plačnika najučinkoviteje doseči. Ponudniki plačilnih storitev bi morali sprejeti tudi zahteve uporabnikov plačilnih storitev o odjavi od prejemanja elektronskih sporočil z informacijami o nadomestilih za pretvorbo valut.

- (11) Redni opomniki so ustrezni, kadar je plačnik dlje časa v tujini, na primer če je tja službeno napoten ali tam študira, ali kadar plačnik redno uporablja kartico za internetne nakupe v lokalni valuti. Obveznost zagotavljanja takšnih opomnikov ne bi smela pomeniti nesorazmernih naložb za prilagoditev obstoječih poslovnih procesov in infrastrukture za obdelavo plačil ponudnika plačilnih storitev ter bi zagotovila, da bi bil plačnik bolje obveščen o različnih možnostih pretvorbe valut.
- (12) Komisija bi morala Evropskemu parlamentu, Svetu, ECB in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru predložiti poročilo o uporabi pravila o izenačitvi stroškov čezmejnih plačil v eurih in stroškov nacionalnih transakcij v nacionalnih valutah ter o učinkovitosti zahtev glede informacij o pretvorbi valut. Komisija bi morala tudi preučiti dodatne možnosti – in njihovo tehnično izvedljivost - za razširitev pravil o enakih nadomestilih na vse valute Unije ter možnosti za nadaljnje izboljšanje preglednosti in primerljivosti nadomestil za pretvorbo valut, pa tudi možnost onemogočanja in omogočanja izbire sprejetja pretvorbe valut s strani pogodbenih strank, ki niso plačnikov ponudnik plačilnih storitev.

- (13) Ker ciljev te uredbe države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi čezmejne narave plačil lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1
Spremembe Uredbe (ES) št. 924/2009

Uredba (ES) št. 924/2009 se spremeni:

(1) člen 1 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Ta uredba določa pravila o čezmejnih plačilih in preglednosti nadomestil za pretvorbo valut v Uniji“;

(b) v odstavku 2 se doda naslednji pododstavek:

„Ne glede na prvi pododstavek tega odstavka se člena 3a in 3b uporabljata za nacionalna in čezmejna plačila, ki so izražena ali v eurih ali v nacionalni valuti države članice, ki ni euro, in pri katerih se uporabi storitev pretvorbe valut.“;

(2) v členu 2 se točka 9 nadomesti z naslednjim:

„(9) „nadomestilo“ pomeni vsak znesek, ki ga ponudnik plačilnih storitev obračuna uporabniku plačilnih storitev in ki je neposredno ali posredno povezan s plačilno transakcijo, vsak znesek, ki ga ponudnik plačilnih storitev ali pogodbeni stranka, ki zagotavlja storitve pretvorbe valut, obračuna uporabniku plačilnih storitev v skladu s členom 59(2) Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta* za storitev pretvorbe valut ali kombinacijo teh storitev;

* Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35).“;

(3) člen 3 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Nadomestila, ki jih uporabniku plačilnih storitev obračuna ponudnik plačilnih storitev za čezmejna plačila v eurih, so enaka nadomestilom, ki jih isti ponudnik plačilnih storitev obračuna za ustrezna nacionalna plačila enake vrednosti v nacionalni valuti države članice, v kateri se nahaja ponudnik plačilnih storitev uporabnika plačilnih storitev.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„1a. Nadomestila, ki jih uporabniku plačilnih storitev obračuna ponudnik plačilnih storitev za čezmejna plačila v nacionalni valuti države članice, ki uradno priglasijo svojo odločitev o razširitvi področja uporabe te uredbe na svojo nacionalno valuto v skladu s členom 14, so enaka nadomestilom, ki jih isti ponudnik plačilnih storitev obračuna uporabnikom plačilnih storitev za ustrezna nacionalna plačila enake vrednosti in v isti valuti.“;

(c) odstavek 3 se črta;

(d) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Odstavka 1 in 1a se ne uporabljata za nadomestila za pretvorbo valut.“;

(4) vstavi se naslednji člen:

„Člen 3a

Nadomestila za pretvorbo valut v zvezi s kartičnimi plačilnimi transakcijami

1. V zvezi z zahtevami glede informacij o nadomestilih za pretvorbo valut in veljavnega menjalnega tečaja, kot je določeno v členih 45(1), 52(3) in 59(2) Direktive (EU) 2015/2366, ponudniki plačilnih storitev in pogodbene stranke, ki zagotavljajo storitve pretvorbe valut na bankomatu ali prodajnem mestu, kot je navedeno v členu 59(2) navedene direktive, navedejo vsa nadomestila za pretvorbo valut kot odstotni pribitek na zadnji razpoložljivi referenčni devizni tečaj eura, ki ga izda Evropska centralna banka (ECB). Pribitek se plačniku razkrije pred odreditvijo plačilne transakcije.
2. Ponudniki plačilnih storitev prav tako zagotovijo, da so pribitki iz odstavka 1 javni na razumljiv in zlahka dostopen način na splošno razpoložljivi in zlahka dostopni elektronski platformi.
3. Pogodbena stranka, ki opravlja storitev pretvorbe valut na bankomatu ali prodajnem mestu, plačniku poleg informacij iz odstavka 1 pred odreditvijo plačilne transakcije zagotovi naslednje informacije:
 - (a) znesek, ki se plača prejemniku plačila v valuti, ki jo uporablja prejemnik plačila;
 - (b) znesek, ki ga plača plačnik v valuti plačnikovega računa.

4. Pogodbena stranka, ki opravlja storitve pretvorbe valut na bankomatu ali na prodajnem mestu, na bankomatu ali prodajnem mestu jasno prikaže informacije iz odstavka 1. Pred odreditvijo plačilne transakcije navedena pogodbeni stranka plačnika obvesti tudi o možnosti plačila v valuti, ki jo uporablja prejemnik plačila, in možnosti, da pretvorbo valute nato izvede plačnikov ponudnik plačilnih storitev. Informacije iz odstavkov 1 in 3 so plačniku po odreditvi plačilne transakcije na voljo tudi na trajnem nosilcu podatkov.
5. Plačnikov ponudnik plačilnih storitev za vsako plačilno kartico, ki jo je izdal plačniku in ki je povezana z istim računom, pošlje plačniku elektronsko sporočilo z informacijami iz odstavka 1 brez nepotrebnega odlašanja, po tem ko plačnikov ponudnik plačilnih storitev prejme plačilni nalog za dvig gotovine na bankomatu ali za plačilo na prodajnem mestu, izražen v kateri koli valuti Unije, ki se razlikuje od valute plačnikovega računa.

Ne glede na prvi pododstavek se takšno sporočilo pošlje enkrat v vsakem mesecu, ko plačnikov ponudnik plačilnih storitev prejme od plačnika plačilni nalog, izražen v isti valuti.

6. Ponudnik plačilnih storitev se z uporabnikom plačilnih storitev dogovori za splošno razpoložljiv in lahko dostopen elektronski komunikacijski kanal ali kanale, prek katerih mu bo ponudnik plačilnih storitev poslal sporočilo iz odstavka 5.

Ponudnik plačilnih storitev ponudi uporabniku plačilnih storitev možnost odjave od prejemanja elektronskih sporočil iz odstavka 5.

Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik plačilnih storitev se lahko dogovorita, da se odstavek 5 in ta odstavek v celoti ali delno ne uporabljata, kadar uporabnik plačilnih storitev ni potrošnik.

7. Informacije iz tega člena se zagotovijo brezplačno ter na nevtralen in razumljiv način.“;

(5) vstavi se naslednji člen:

„Člen 3b

Nadomestila za pretvorbo valut v zvezi s kreditnim plačilom

1. Ko ponudnik plačilnih storitev nudi storitev pretvorbe valut v zvezi s kreditnim plačilom, kot je opredeljen v točki 24 člena 4 Direktive (EU) 2015/2366, ki je odrejen neposredno na internetu prek spletnega mesta ali aplikacije za mobilno bančništvo ponudnika plačilnih storitev, ponudnik plačilnih storitev ob upoštevanju členov 45(1) in 52(3) navedene direktive pred odreditvijo plačilne transakcije na jasen, nevtralen in razumljiv način obvesti plačnika o predvidenih nadomestilih za storitve pretvorbe valut, ki se uporabljajo za kreditno plačilo.
2. Pred odreditvijo plačilne transakcije ponudnik plačilnih storitev na jasen, nevtralen in razumljiv način sporoči plačniku ocenjeni skupni znesek kreditnega plačila v valuti plačnikovega računa, vključno z morebitno provizijo za transakcijo in nadomestilom za pretvorbo valut. Ponudnik plačilnih storitev sporoči tudi ocenjeni znesek, ki se prenese prejemniku plačila v valuti, ki jo uporablja prejemnik plačila.“;

(6) člen 15 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 15

Revizija

1. Komisija do ... [36 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] predloži Evropskemu parlamentu, Svetu, ECB in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru poročilo o uporabi in učinku te uredbe, ki vsebuje zlasti:
 - (a) oceno, kako ponudniki plačilnih storitev uporabljajo člen 3 te uredbe, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2019/... Evropskega parlamenta in Sveta*+;
 - (b) oceno razvoja obsega in nadomestil za nacionalna in čezmejna plačila v nacionalnih valutah držav članic in v eurih od sprejetja Uredbe (EU) 2019/... ++;
 - (c) oceno učinka člena 3 te uredbe, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2019/... ++, na razvoj nadomestil za pretvorbo valut in drugih nadomestil, povezanih s plačilnimi storitvami, tako za plačnike kot za prejemnike plačil;

+ UL: Prosim, vstavite v besedilo številko uredbe iz dokumenta (2018/0076(COD)), v opombo pa številko, datum in sklic na Uradni list navedene uredbe.

++ UL: Prosim, vstavite serijsko številko Uredbe iz dokumenta 2018/0076(COD).

- (d) oceno predvidenega učinka spremembe člena 3(1) te uredbe, da bi zajemal vse valute držav članic;
- (e) oceno, kako ponudniki storitev pretvorbe valut izvajajo zahteve po informacijah iz členov 3a in 3b te uredbe ter nacionalne zakonodaje za izvajanje členov 45(1), 52(3) in 59(2) Direktive (EU) 2015/2366 in ali se je s temi pravili povečala preglednost nadomestil za pretvorbo valut;
- (f) oceno, ali in v kolikšni meri imajo ponudniki storitev pretvorbe valut težave pri praktičnem izvajanju členov 3a in 3b te uredbe ter nacionalne zakonodaje za izvajanje členov 45(1), 52(3) in 59(2) Direktive (EU) 2015/2366;
- (g) analizo stroškov in koristi komunikacijskih kanalov in tehnologij, ki jih uporabljajo ponudniki storitev pretvorbe valut ali so jim na voljo in ki lahko dodatno izboljšajo preglednost nadomestil za pretvorbo valut, vključno z oceno, ali bi bilo treba od ponudnikov plačilnih storitev zahtevati, da za pošiljanje informacij iz člena 3a ponujajo točno določene kanale; ta analiza vključuje tudi oceno tehnične izvedljivosti sočasnega razkritja informacij iz člena 3a(1) in (3) te uredbe pred odreditvijo vsake transakcije in za vse možnosti pretvorbe valut, ki so na voljo na bankomatu ali na prodajnem mestu;

- (h) analizo stroškov in koristi uvedbe možnosti, da plačniki blokirajo možnost pretvorbe valut, ki jo ponuja druga pogodbeni stranka in ne plačnikov ponudnik plačilnih storitev na bankomatu ali prodajnem mestu, ter da spremenijo svoje preference glede tega;
 - (i) analizo stroškov in koristi uvedbe zahteve, da plačnikov ponudnik plačilnih storitev pri zagotavljanju storitev pretvorbe valut v zvezi s posamezno plačilno transakcijo pri kliringu in poravnavi transakcije uporablja menjalni tečaj, ki velja v trenutku odreditve transakcije.
2. Poročilo iz odstavka 1 tega člena zajema vsaj obdobje od 15. decembra 2019 do ... [30 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi]. V njem se upoštevajo značilnosti različnih plačilnih transakcij, pri čemer se razlikuje zlasti med transakcijami na bankomatu in na prodajnem mestu.

Komisija lahko pri pripravi svojega poročila uporabi podatke, ki jih države članice zberejo v zvezi z odstavkom 1.

* Uredba (EU) 2019/... Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 glede nekaterih nadomestil za čezmejna plačila v Uniji in nadomestil za pretvorbo valut (UL ...).“.

Člen 2

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.
2. Uporablja se od 15. decembra 2019 z naslednjimi izjemami:
 - (a) točka 6 člena 1 se uporablja od ... [datum začetka veljavnosti te uredbe o spremembi];
 - (b) točki 4 in 5 člena 1, kar zadeva člen 3a(1) do (4) in člen 3b Uredbe (ES) št. 924/2009, se uporablja od ... [12 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi];
 - (c) točka 4 člena 1, kar zadeva člen 3a(5) in (6) Uredbe (ES) št. 924/2009, se uporablja od ... [24 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi];

- (d) točka 4 člena 1, kar zadeva člen 3a(7) Uredbe (ES) št. 924/2009 v delu, ki se nanaša na člen 3a(1) do (4) navedene uredbe, se uporablja od ... [12 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi];
- (e) točka 4 člena 1, kar zadeva člen 3a(7) Uredbe (ES) št. 924/2009 v delu, ki se nanaša na člen 3a(5) in (6) navedene uredbe, se uporablja od ... [24 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi];

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament

Predsednik

Za Svet

Predsednik